

Неколико сати наговјештаја црногорског пролећа, мириса побједе, слободе, револуције и онда по правилу, трули задах унапријед одрађене крађе. Затим, пар дана ћутања, медијског и опозиционог, енергија преварених сплашњава и све се полако враћа у почетни терминал црногорске дистопије и старе добре резигнације. Рекло би се – класика!

Уз више него примјетно, али и значењско, одсуство режимског неукусног тријумфализма, како-тако, затворен је још један паклени круг неоцрногорске политичке теогоније којој је придодато новонастало системско и воштано божанство – Миодраг Лекић. То ће бити, сви су изгледи, једина „промјена“ у мору обећања, нада и избора.

Невољни и изнуђени протест одржан у суботу наравно да није био ванинституцијални чин. Напротив, то је бланко карта опозиције за конформистички опстанак у институције система (парламент...). То је најјефтинија и најбезболнија варијанта „отпора“ која треба да замијени истинску побуну и "не дај Боже" напуштање државног ухљебљења.

Стерилни наговештај „црногорског пролећа“

Пише: Душко Ковачевић
петак, 26 април 2013 12:34

